

§ 15.

Naar den, der er paa Dagpenge, opholder sig over 30 Døgn paa samme Sted iland, er han kun berettiget til fulde Dagpenge for de første 30 Dage; for den senere Opholdstid oppebærer han halve Dagpenge.

Naar der i Tilfælde, hvor de Paagjældende lønnes med Dagpenge, gives Omstændigheder eller træffes Foranstaltninger, ved hvilke Opholdet bliver mindre bekosteligt end almindeligt under Udcommando paa Dagpenge, kan Ministeriet bestemme, hvorvidt der for hele Tiden eller en Deel deraf skal udbetales halve Dagpenge.

§ 16.

Den, der ved Dømt eller af Mangel paa Dygtighed ned sættes i en lavere Klasse, ned sættes samtidig paa den for denne Klasse fastsatte Lønning.

§ 17.

Alle foran nævnte Solønninger, Tillæg og Dagpenge beregnes fra Commandoen heises eller Landreisen begynder, til Commandoen stryges eller Landreisen ophører, begge Dage iberegne; dog kan der udover denne Tid tilstaaes Lønning til Proviantforvaltere for indtil 14 Dage og for Flaadens faste Mandskab efter Tøgtets Længde for indtil 4 Dage.

§ 18.

Enkelthederne med Hensyn til Beregning og Udbetaling af de i denne Lov omhandlede Tillæg m. v. ordnes af Marineministeren.

§ 19.

Alle hidtil gjældende Love og Bestemmelser for Søværnet om Lønning, Søtillæg, Douceurer, Diæter, samt alle andre Lønningstillæg og Emolumenter, saavel under Udcommando som iland, ere hævede, forsaavidt de ikke ere optagne i denne Lov eller hjemlede ved Lov af 15de Mai 1868 eller særskilt bevilgede ved Finantsloven.

§ 20.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1869. Den forelægges til Revision i Forbindelse med Lov af 15de Mai 1868 om Lønninger m. v. ved Søværnet.

M. P. Brumm.

S. R. Jacobsen.